

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 266

BŘEZEN 2018

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Vítejte na prahu jara! Právě nám končí měsíc vran. Již jeho název dává tušit, že nám zatím příroda příliš z jarního rozpuku nenabízí. Ale blíží se to milovými kroky, vážení! Čím více křížků si na svých bedrech nesu, tím více rok co rok vnímám kouzlo té změny, která je vidět na každém kroku. Konečně povolí mráz, z jarním Sluncem prohráté země začnou rašit první sytě zelená stébla, z čapích hnízd zazní ten povědomý klapot a postupně ožijí dutiny stromů i ptačí budky v zahradách. Nakonec, stačí jen nasát tu zemitou vůni, kterou se jaro neomylně hlásí!

Ani dozvuky zimy ale nikterak neutlumily šavanské dění. Právě naopak – během března proběhly hned dvě velké kmenové akce. Tu první náš kmen pořádal ve zvolské sokolovně a měla dvě části – indiánský den (viz titulní foto) a skautskou akademii. Nejprve jste se i díky pomoci mnoha kamarádů a přátel našeho kmene mohli pustit do výroby spousty pěkných a užitečných indiánských výrobků, které jistě dodají na malebnosti našeho letního tábora a musím říct, že byla radost vidět Šavany, jak šijí indiánské šaty, oprašují umění korálkování, vyrábějí zrcátka, bola, nákrčníky či dreamcatchery, anebo se nezaleknou ani dlabání lžící z kravských rohů. Věřím, že toto snažení bude pokračovat, jen o rohy už se přihlásilo několik zájemců, tak jsem zvědav, kdo bude na táboře dlabat dobroty vlastnoruční indiánskou lžící! 😊 Akademie pak byla určena nejen pro Šavany, ale hlavně pro rodiče a „externí“ návštěvníky a je jen škoda, že účast nebyla hojnější. Ale kdo přišel, určitě nelitoval, a mohl si vyslechnout zpěv indiánských písní v podání našeho hudebního tělesa, nebo zhlédnout prezentace o naší činnosti, o životě zakladatele čs. woodcraftu a počátcích skautingu v našem regionu. O dva týdny později vyrazil kmen do Prahy na akci Stínadla a zájemci mohli odtud pokračovat na 23. české pow-wow do Kladna. Opět škoda, že tuto možnost nevyužilo vícero zvědavců, ti, kteří nelenili, možná už přemýšlí, jaký kostým vyrobit a jaké tance nacvičit na příští rok. Je to tak, holky? 😊

Na závěr březnového úvodníku chci zmínit ještě jednu důležitou skutečnost, a tou je vysvěcení nového ohnivece kmene Shawnee. Stala se jím sagamor Eddie, která zdárně dokončila svůj ohnivecký kurz a v rámci indiánského dne byla vysvěcena v kruhu šamanů hned čtyř kmenů, jejichž ohnivci také tvoří posvátné sdružení Midewiwin. Wašte!

S modrou oblohou, Sg. Ostříž

DROBKY Z ČINNOSTI KMENE

... na schůzkách zábřežských Medvědů se stále něco nového děje. Na poslední schůzce 26. března se celý rod vrhl do korálkování rodové medvědí rozety, která se dle tradice nosí ke kmenovému tričku či indiánskému oblečení. Zásahu na tom má šaman WATOKNAPA, která se tohoto nebojí a snad se vše nakonec podaří.

... v našem kmenovém Kalendáriu máme také rodové výpravy. Medvědi nakonec naplánovali akci, která je otevřená dalším zájemcům o naši činnost. Kamarád Ferda zajistil chatu a místo ke všem našim plánovaným aktivitám. Budeme plnit základní OP, proběhne soutěž ve střelbě z luku a vzduchovky. A když máme jaro, proběhne i jarní kuličkáda. Na akci také dorazí naši oldskauti Kiwi, WYOMING, Ferda, Gurchu a akci řídí MIČKINIKWA.

... v pátek 23. března se konala ve Zvoli rada náčelnictva. Na programu byla celá řada důležitých rozhodnutí. Řešili jsme zapojení kmene do akce 50 let nepřetržité činnosti v Zábřehu. Na pozice vedoucích byli jmenováni Kiwi, Eddie, Sněhurka.

Dalším bodem bylo vyřešení otázky návrhu z kmene Žab, ohledně organizování Bitvy u Kanawhy pod jejich hlavičkou. Náčelnictvo podalo protest a vedení Žab naše výhrady zohlednilo v názvu akce.

Rada reagovala na pozvání našeho kmene na různé akce. Z důvodu vytíženosti jsme se rozhodli neúčastnit navrhovaných akcí.

... MIČKINIKWA si vyžádal text a melodii skautské hymny. Po obdržení rozeslal na rádce a vedení. Měli bychom ji znát a na Ivančenu budeme zpívat s ostatními skautskými oddíly ABS a Svazu skautů.

... nedávno náš kmen vyrazil hned na dvě zajímavé akce a bylo nafoceno mnoho pěkných snímků. Náčelník se pustil do přípravy speciál propagačních nástěnek, které budou umístěny na naše tradiční místa / bývalá kniha p. Vítková a dále pak u gymnázia / U gymnázia 6 tabel o powwow Kladno a indiánské výrobky a u paní Vítkové Praha, Široko, propagace kmene.

... 14. dubna vyráží zástupce našeho skautského střediska na mimořádné zasedání náčelnictva Českého skautingu do Prahy. Požádali jsme pražské skauty a skautky, aby zaslali email náčelníkovi světové organizace WFIS, aby se podíval na naše kmenové stránky. Třeba i něco napíše 😊

... v informačníku města Zábřeh vyšel článek o Indiánském dni a Skautské akademii, kterou jsme pořádali ve Zvoli. Akce byla povedená a jistě v tomto čísle najdete o akci článek.

... náčelnictvo naplánovalo další vzpomínání a prezentaci kmene na 6. dubna, a to tentokrát v kulturáku v Zábřehu. Budeme u DVD vzpomínat na největší skautskou akci za posledních 50 let činnosti na okrese Šumperk.

... kmenový indiánský tábor se blíží a podařilo se nám zajistit i volskou kůži, pytel kravských rohů a také nové indiánské bubínky.

Pro BK náčelník MIČKINIKWA

INDIÁNSKÝ DEN+SKAUTSKÁ AKADEMIE

3. BŘEZNA 2018

První akce “měsíce vran“ (měsíce března) se konala ve zvolské sokolovně. Dopoledne to byl Indiánský den a odpoledne Skautská akademie. Obě akce byly určeny i pro veřejnost. Sál sokolovny lemovaly roucha, korálkované tašky, kožešiny, obaly na nože, rozety, indiánské oblečení apod. Nahoře v sokolovně byly nástěnky s historickým námětem našeho skautingu. V sále se také nacházelo poměrně dost stanovišť, které jsme ani do konce této akce nemohli stihnout navštívit.

WATOKNAPA Káňatům přibližuje staré šavanské umění – korálkování!

Zde jsme si mohli vyrobit mnoho krásných, ale i užitečných věcí. Bylo tam od šití váčků přes vyrábění nákrčníků, zrcátek, rozet až po částečné šití a stříhání látek na indiánské šaty pro starší členky kmene z látek, které dostaly od šavanského ježíška pod stromček na vánoční nadílce. Na této akci jsme se setkali s našimi kamarády z Hvězdy severu (Brno), Ksigudanu (Praha) nebo z kmene Tate O-šota (Frýdek Místek).

Na tuto akci navazoval druhý ročník akademie. Činnost Shawnee za rok 2017 nám přiblížil Ostříž. O historii skautingu v našem okolí v letech 1918-1938 nebo o životě zakladatele československého woodcraftu Miloše Seiferta nám povídali MIČKINIKWA či TUWANAKHA.

V tento den jsme si nejen vyrobili nezbytné věci na tábor a já věřím, že si každý alespoň jeden výrobek domů odnesl, ale ti vytrvalejší, co zůstali i na akademii, i když třeba ne na celou, se dozvěděli plno zajímavých a pro ně nových věcí.

Va. Surikata

Nový dreamcatcher Lišce zaručí jen dobré sny!

VÝPRAVA DO STÍNADEL

16.-18. BŘEZNA 2018

V pátek 16. března mě, Vrabčáka a Kecalku odvezla Kecalky máma do Zábřeha na nádraží. Tam na nás skoro všichni čekali, Sněhurka a Medvěd přišli za chvíli. Asi za čtvrt hodiny nám jel vlak. Ve vlaku jsem seděla s Liškou, MIČKINIKWOU, Štěpánkem a Matym, který dostal přezdívku IQ. Podle MIČKINIKWY měl být Grglik nebo Tykve. Seděla tam s námi paní a pán. Když MIČKINIKWA odešel, dali jsme si minutku ticha. Poprvé, když Štěpa šeptem zpíval nějakou jeho oblíbenou písničku, tak se paní s pánem smáli, a podruhé, když Štěpa počítal minutu, tak ještě víc. Když jsme tam konečně dojeli, nádraží se mi zdálo obrovské. Když jsme došli ke klubovně, moc se nám líbila. Hned jsme si vše připravili. Za malou chvíli přijeli vlčata ze Šlapanic. Když jsme se připravili na spaní, tak jsme si zalezli do spacáků.

Zabíráme klubovnu!

Druhý den jsme se nasnídali, udělali si hygienu, připravili si batohy a šlo se. Šli jsme na metro. Dojeli jsme na zastávku Muzeum a šli jsme k nějaké kapliče, nebo co to bylo. Tam už byli pražští skauti. Hanka nám vysvětlila pravidla. Šavani byli rozděleni na dvě skupiny. V první skupině byli Medvědi a Dela, ve druhé Káňata a Čača. První skupina s sebou měla Šárku a druhá Kapsu jako vedoucí. Měli jsme na papíře fotky a měli jsme je najít ve skutečnosti kolem sebe. Po cestě jsme měli potkávat různé vedoucí jako Medvěda nebo Lenku, my jsme potkali Medvěda a Oldu. Když jsme je potkali, dali nám úkol. První úkol byl, že jsme si měli třikrát přihrát lakroskou a druhý úkol byl, že jsme měli zavázat 6 základních uzlů a pak ještě jeden, ale nesměla to být liščí smyčka. My jsme obrázků našli asi 10 z 30. Když jsme dorazili do policejního muzea, kde byl cíl, řekl nám Kráťa, že máme jít do kostelní věže, kde máme najít ztracené plánky kostela. Našla je Kecalka. Byly schované za žebříkem. Potom jsme šli do baru, tam jsme dostali

Široko dopaden!

šli jsme. Z metra jsme přestoupili na tramvaj a pak jsme šli pěšky na Hradčany k soše. Tam na nás už čekali ostatní. Hanka nám vysvětlila pravidla. Měli jsme zase fotografie na papíře a měli jsme je zas najít ve skutečnosti a potkávali jsme buď hodné nebo zlé Vonty se žlutým špendlíkem. Ti hodní stáli a dávali nám otázky a za správné odpovědi jsme dostávali život, ti zlí nás honili a museli jsme jim dát život, když nás chytli. Mezi Vonty běhal Široko a my jsme ho měli chytit a za to nám dal taky život. Naše skupina ho chytila hned na začátku a potom uprostřed hry. Hra končila asi o půl deváté. Pak jsme se vrátili do klubovny.

Druhý den bylo vyhodnocení před policejním muzeem. Kdo chtěl, mohl jít do muzea buď na okruh dlouhý hodinu nebo půl hodiny. My jsme šli na půl hodiny. Bylo tam spousta uniforem, modely policejních aut, potom motorka, na kterou jsme si mohli i sednout. Potom jsme už museli jít. Došli jsme na nádraží a měli jsme 20 minut,

abychom si mohli něco koupit. Potom jsme šli nahoru na nástupiště a zrovna přijížděl náš vlak. Tak jsme si sedli do kupé. Já jsem seděla s Liškou, IQ, Kecalkou a Sněhurkou. Sněhurka vytáhla čtečku a četla nám Březovou kůru. Když jsme dojeli na nádraží do Zábřeha, tak už na nás čekali rodiče. Akce se mi líbila, nejlepší byl hon na Široka.

Va. Sedmíráska

teplý čaj a Hanka nám řekla, že v šest hodin máme být u sochy Tomáše Garriguea Masaryka a bude hon na Široka. Tak jsme jeli metrem na klubovnu. Za chvíli přijel MIČKINIKWA a Eddie se Suri z pow-wow. MIČKINIKWA si oblékl košili, co si tam koupil, a začal tancovat. Byla to sranda. Tancoval i s Vločkou a Sněhurkou. Za čtvrt hodiny jsme měli vyrazit na metro, tak jsme se oblékli a

Tvrďácké vyhlášení v krojích.

23. ČESKÉ POW-WOW

17. BŘEZNA 2018

Powwow se pořádá každoročně po celém světě. V ČR se konalo již 23. powwow. Hlavním účelem tohoto setkání je předvést a rozšířit tak známost tanců a zpěvu severoamerických indiánů. Powwow je známkou toho, že tradice nejsou mrtvé a dále se rozvíjí. Letošní 23. české powwow se konalo 17. 3. 2018 v Kladně.

Působivé zahájení Grand Entry

nového, co jsme zatím neviděli a čím se můžeme inspirovat, vyrazili jsme ve složení MIČKINIKWA, Eddie a Surikata do Kladna. Vyrazili jsme kolem desáté ráno, nasedli na metro a dostali se na Florenc a odtud jsme pak pokračovali přes hodinu autobusem do Kladna. Ještě jsem se asi nezmínila, že byla v Praze a následně i v Kladně hrozná zima, kolem -7°C , takže když jsme vystoupili v Kladně z autobusu a čekali na další spoj, už na zastávce jsme všichni vytvářeli neuvěřitelné taneční kreace. Kolemjdoucí jen kroutili hlavami a my pokračovali s drkotajícími zuby dál.

A jak jsme se vlastně dostali do Kladna? Od 16. do 18. 3. jsme byli na setkání ABS v Praze. Na programu byla hra městem, která se skládala ze dvou částí. První část byla dopoledne a druhá v šest hodin večer. A protože na dopolední část bylo nahlášeno dost účastníků, a také jsme chtěli zažít něco

Když jsme se dostali do haly, kde se celé powwow odehrávalo, už u vstupu jsme slyšeli bubny, které celou akci doprovázely. Na první pohled nás potom uchvátily stánky s všemožným zbožím s indiánskou či zálesáckou tematikou. Celé jsme si to několikrát prošli a také si pár užitečných věcí koupili. Asi po půl hodině po našem příjezdu to celé začalo. Jako první jsme se usadili a pak začala přehlídka indiánů v kostýmech a následoval ceremoniál.

Inspirace od mladších účastnic?

Byl to moc zajímavý zážitek, slovy nepopsatelný a kamerami nezachytitelný. Po skončení zahajovacího ceremoniálu soutěžící předváděli své kostýmy a taneční pohyby v jednotlivých soutěžích. Bylo super nahlédnout do tradice indiánů a být svědkem toho, že je spousta lidí, kteří stále dodržují tradice svých předků. Cestou zpátky jsme se svezli s WAKIŠAKOU, který taktéž navštívil powwow se svým synem Danem.

Powwow bylo nezapomenutelný zážitek a doufám, že se tam jednou opět vydáme.

Sg. Eddie

CO JE VLASTNĚ POW-WOW?

Na předešlých řádcích jste se mohli začíst do osobních dojmů Eddie, která se spolu se Surikatou a MIČKINIKWOU letošního pow-wow v roli diváka zúčastnila. Protože však většina z vás tuto možnost nevyužila či využít nemohla, pokusím se i vám blíže popsat, co to vlastně pow-wow je a jak probíhá.

Tak tedy – jedná se o jakousi mezikmenovou hudební a taneční slavnost, jejíž součástí (nikoli výhradní) bývají také soutěžní klání ve zpěvu a tanci. Je třeba říci, že pow-wow patří do novodobé historie indiánského národa, počátky těchto setkání se datují někam do poloviny 19. století. Jeho smyslem je však uctění tradic a kultury severoamerických indiánů a navázání či utužení vztahů mezi zúčastně-

Grand entry, Mash-ka-Wisen Sobriety Pow-wow, srpen 2014

nými kmeny. Během programu se tančí tance různé, některé jsou obřadní, jiné tzv. „pro zábavu“, vyskytují se zde tance čistě mužské, ženské i společné, tančí se také v různých věkových kategoriích apod. Pořadí zvolených tanců je na organizátorech pow-wow, daná je většinou podoba zahájení, kdy při tzv. Grand entry jsou během zahajovací písně do arény nejdříve přineseny vlajky (tato pocta připadá zpravidla válečným veteránům nebo vojákům ve službě) a za nimi následují hlavní tanečník a tanečnice a pak ostatní tanečníci v určeném pořadí. Obvyklá je také zahajovací modlitba.

Tanečníci si pro tato setkání zhotovují bohatě zdobené kroje, ceremoniální kopí a taneční hůlky, pérové kotouče, vějíře, členky či jiné ozdoby hlavy, ženy také bohatě vyšíváné pokrývky. Dění se odehrává ve vymezené aréně, pokud možno kruhového tvaru (kruh je obecně u indiánů vnímaný jako posvátný), okolo arény jsou pak vyhrazená místa pro hudebníky, porotu, ostatní tanečníky, jejich rodiny a dále pro ostatní diváky. Hudba je samozřejmě také tradiční indiánská, zpěváci jsou usazení kolem velkých bubnů, každý má jednu paličku a následují tzv. hlavního zpěváka (Head singer). Kapel může být několik, vždy je z nich však určena tzv. **Host Drum**, která má právo hrát píseň ke Grand Entry, píseň k poctě vlajky a tzv. Honor songs, tedy písně, které vzdávají čest někomu významnému.

Zároveň by však Host Drum měla být schopná zahrát jakýkoli typ písně, který zrovna organizátoři požadují. A kdo tedy do organizačního týmu patří? Post jakéhosi moderátora slavnosti zastává **Master of Ceremony** (M.C.), který průběh slavnosti koordinuje, komunikuje s účastníky, ohlašuje nadcházející písně a tance a také povzbuzuje tanečníky a případně i diváky k tanci. Významně se podílí také na sestavení programu celého pow-wow. Další důležitou osobou je vedoucí arény – **Arena Director** (A.D.). Ten je jakousi prodlouženou rukou M.C. – organizuje a řadí tanečníky při nástupu, zajišťuje počáteční očistný obřad a zahajovací modlitbu, dohlíží na hladký průběh dění v aréně, zajišťuje, aby v ní v dané chvíli nebyl nikdo nepovolaný a jeho slovo je pro účastníky „svaté“. Důležitou úlohu zastávají také **Head Man a Head Woman Dancers**, tedy hlavní tanečník a hlavní tanečnice. Ti začínají každý tanec, ostatní se k nim teprve přidávají. Musí tedy všechny tance dobře znát, pokud by tomu tak nebylo, určí za sebe náhradníky. V neposlední řadě musí být při každém pow-wow určena porota, které předsedá **Head Judge**.

Hlavní tanečnice E. Hoover, Mt. Kearsarge Pow-wow, červenec 2016

Během pow-wow také platí jasně daná pravidla označovaná také jako etiketa nebo protokol, jako že platí přednostní právo hlavního tanečníka a tanečnice, při písničkách k počtě vlajky a Honor songs se stojí, je zakázána konzumace jakéhokoli alkoholu a drog, v určitých chvílích je zakázáno fotografovat, je vyžadována bezpodmínečná dochvilnost atd.

Na závěr chci pro úplnost zmínit, že i samotní indiáni nahlízejí na pow-wow různě, a ne vždy jej v celé své podobě přijímají. Většina jich pow-wow vnímá jako prostředek k zachování a sdílení tradic, některým však vadí soutěžní část a pokud si projdete například na youtube komentáře u videí zobrazujících pow-wow pořádaná mimo indiánské komunity v severní Americe (tedy včetně těch českých), často se setkáte s odmítavými postoji dnešních indiánů, kteří napadají zneužívání jejich kultury. Jiní z nich však zastávají názor opačný a vnímají tyto akce pozitivně a chválí dodržování daných pravidel a tradic, mnozí na těchto pow-wow také vystupují jako hosté. Zkrátka i zde platí, že nic není černobílé....

Sg. Ostříž

KAM SE PODĚLY JUNÁCKÉ ODDÍLY?

V poslední době slyším něco o Šavanech a jejich aktivitě ohledně 50. výročí skautingu v Zábřehu. Máme k tomuto výročí asi nejbliže ze všech zábřežských oddílů. Když se to tak vezme, tak jsme pokračovateli legendárního oddílu Stopaři, který jsem jako mladý vedoucí v roce 1988 vedl a s jeho členy založil dnešní kmen Shawnee. Letos tomu bude již 30 let, co existujeme, a oddíl Stopařů před lety ukončil činnost, ale jeho oheň hoří v našich tradicích a při šavanských sněmech.

Šavani vznikli v době, kdy skauting nebyl povolen a zábřežské oddíly v době totality přežívaly pod hlavičkou Pionýrské organizace. Ale díky vazbám na pražské ilegální skautské oddíly byla naše činnost přece jen jiná. Plnili jsme indiánské zkoušky, používali skautské prvky v činnosti, později tábořili v týpí a stavěli své totemy. To vše bylo v oficiálních pionýrských časopisech pro vedoucí silně kritizováno a postihováno. My jsme ovšem měli štěstí na lidi okolo nás a díky nim jsme vydrželi.

S obnovou junácké organizace jsme stáli připraveni a společně s ostatními založili zábřežské středisko. Ve vedení se tehdy objevili skauti z let předešlých Josef Urban, Dušan, Kuli, Broušek, Vepřek, Zdeněk, Laďa a další. Už tehdy nám místo skauti říkali Indiáni a to proto, že jsme jezdili do týpí. Dnes má tento indiánský stan skoro každý junácký oddíl a nikomu to nevadí. Udrželi jsme přátele a získali nové v našem okolí. Kmeny Midewiwinu – z Prahy Neskenon, Oswego, Tusilágo, Konestoga a Sihasapa nám byly bratry na dálku. Přátelství jsme ovšem navázali s dalšími junáckými oddíly – oddíl Tonyho z Bludova, 5. oddíl Pegas Šumperk, 3. oddíl Strážkyně přátelství Šumperk, 1. dívčí oddíl Šumperk, Kondoři Litoměřice, 145. oddíl Praha, 6. oddíl Tate O-šota Frýdek Místek, 1. oddíl Oglala Místek, Trojka Česká Třebová, Trojka Vsetín. Postupně většina

těchto oddílů zanikla a jejich štafetu přebraly oddíly jiné jako TOM BVÚ Ostrava, Ksigudan Žatec, TOM Hvězda severu Brno, ČTU Kamarádi Šumperk, Mohawkové Příbram. Oddíly z naší oblasti pomalu začaly mít menší a menší zájem o společné akce.

Jak vypadá spolupráce s oddíly Junáka nyní?

V posledních letech jsme široké junácké veřejnosti v regionu nabízeli velkou nabídku aktivit:

Branný závod – Memoriál Jaroslava Tůmy /padl za války v odboji/, skautské výstavy na různá témata, vychtané Hry bez hranic, Paintball arénu, Tvoření – dílny pro všechny, Indiánský den, Cestu kolem světa, Skautské akademie,

Deskové hry, výstavu skautských kronik a deníků, výstavu korálových výrobků, historii Drozdovské Pily, Skautský underground, Návštěvní den u Šavanů, skautský 1. máj Zábřeh – Putování za Svojsíkem, Uzlařskou regatu, Tajemství Jana Tleskače atd.

Je škoda, že se těchto akcí ostatní zábřežské oddíly až na pár výjimek neúčastnily a jejich místa tak přebíraly oddíly jiných organizací: TOM, Duha, ČTÚ, Svaz skautů, Český skauting, školní oddíly z Hrabové a Šumperka.

Nakonec bych napsal, jaká je naše spolupráce s oddíly v posledním kmenovém období 2017-2018:

Cesta kolem světa (začátek září) – akce pro světlušky a vlčata /propagace na konferenci ORJ Šumperk/ – super akce – bezva návštěvnost. Bez účasti oddílů.

Setkání družin Karlovy Vary – akce oddílů Českého skautingu, setkání s oddíly z Jindřichova Hradce, Brna, Šlapanic, Karlových Varů, Prahy.

Memoriál Jaroslava Tůmy (zábřežská loděnice) – podpořili Tuláci Olomouc (dětská organizace Duha), Delfíni Mohelnice (Svaz skautů a skautek České republiky), Schola Viva Šumperk (speciální škola), TOM Hvězda severu Brno

Deskové hry Hrabová – podpořili Zálesáci (oddíl hrabovských táborníků), kteří s námi jezdí na letní tábor

Tvoření Leština – podpořili svojí účastí Schola Viva Šumperk, Zálesáci Hrabová

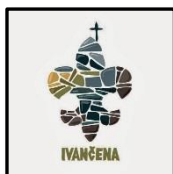
Uzlařská regata Olomouc – účastníme se v Olomouci akce oddílu Rysů Olomouc za podpory Tuláků Olomouc (Duha) a Delfínů Mohelnice (Svaz skautů a skautek České republiky)

Indiánský den Zvole – za podpory Ksigudan Praha, Zálesáci Hrabová, Tate o šota Frýdek Místek, Gatagewa Praha

Stínadla Praha – tentokrát jsme využili možnosti vyrazit na pro nás neznámou aktivitu. Pozvalo nás středisko Českého skautingu ABS Praha Gatagewa. Byl to pěkný víkend s oddíly ze Šlapanic, Jindřichova Hradce a Prahy.

Co nás ještě letos čeká:

Skautská Ivančena – 21. března s oddíly z Brna, Šlapanic, Mohelnice a jistě tam budou další se Svazu skautů a skautek ČR. Šavani tam vyrazí po více jak 27 letech.

Vzpomínka na Skautské dny 1994 – 6. dubna pořádná vzpomínková akce pro zájemce a účastníky akce Skautské dny 1994, kterou dali dohromady Unkas s MIČKINIKWOU. Tato akce byla největší skautskou akcí za posledních 70 let na okrese Šumperk. Akce se koná v zábřežském kulturním domě v 17:30.

50 let nepřetržité činnosti Zábřeh – akce, které se náš kmen účastní v rámci připraveného programu. Pátek dobrovolné, sobota povinná – Hra městem /Sněhurka/ a Skaut má talent /Kiwi a Eddie/.

Paintball Shawnee Arena Zvole – 2. června 2018 na tradičním místě u sokolovny.

Nahlášené týmy – Staré páky, Zvolští taťkové, Psí vojáci, Hvězda severu Brno, Kamarádi Šumperk, ABS skaut, Očko team, Komáři roj Bludov se utkají v páté šavanské aréně. HUAAAAA

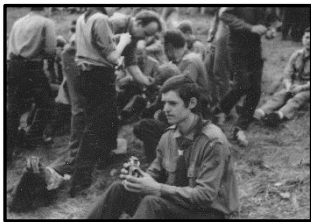
Pro BK náčelník

VÝSTUP NA IVANČENU 2018

V letošním roce se kmenová rada rozhodl zařadit do kmenového Kalendária také tento velice známý skautský výstup pod Lysou horu. Vyrážíme už v pátek a společně s oddíly Svazu skautů a také oddílů ABS skaut z Brna a okolí budeme spát ve Frýdlantu v tělocvičně. Společně pak pod vedením střediska Lesní moudrosti z Brna, které si pro oddíly připravilo jistě zajímavý výstupový program.

Ted' něco k historii!

„Historie mohyly na Ivančeně se začala psát 6. října 1946, kdy členové 30. oddílu Junáka z Moravské Ostravy (po sloučení se spřáteleným dívčím oddílem funguje dodnes pod názvem TOM 4312 Třícítka a Dvojka) vedení Slávou Moravcem vztyčili na úpatí Lysé hory jednoduchý kříž. Ten postavili mezi kameny, kam také položili lahvičku s krátkým vzkazem. Pomníček vytvořili na památku svých skautských přátel, kteří byli za účast v protinacistickém odboji 24. dubna 1945 popraveni gestapem na samém konci války na starém židovském hřbitově v Cieszyně. Kolem kříže se začaly vršit kameny, které na ni přikládali kolemjdoucí k uctění památky mrtvých. Kámen po kameni tak začala vyrůstat mohyla, která se v průběhu času, přes nástup komunismu v roce 1948 a následný zákaz Junáka, začínala z malého pomníčku padlým kamarádům stávat symbolem skautské nezdolnosti a protestem proti nesvobodě. Skauti, trampové, ale i obyčejní lidé si výstupem k Ivančeně začali připomínat také další hrdiny protinacistického odboje. Vyjadřovali tím také vzdor proti vládnoucímu bolševismu.“ /www.wikipedia.org/

Zábřežští skauti ze střediska Zábřeh vyrazili poprvé na Ivančenu již v roce 1970 a z této akce byl dokonce pořízen i film, který natočil tehdy mladý vedoucí z oddílu Severáků – Mirek Čermák – Rony. Na fotografii je vidět s kamerou v rukou.

Horní fotografie je z mého prvního výstupu na Ivančenu a to z roku 1978, kterou organizovali bývalí skautští vůdcové. Ted' se tam po 40 letech opět vracím.

Náčelník MIČKINIKWA

STOUPÁNÍ NA HORU

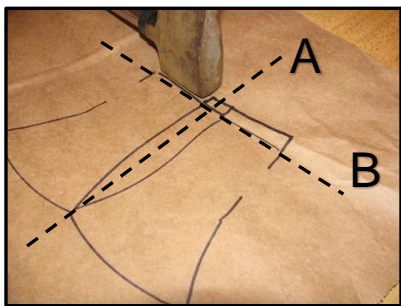

Minule jste na tomto místě narazili na jedno z „teoretických“ orlích per, nyní tedy přicházím naopak s jedním „praktickým“. Ano, budete-li si jej chtít splnit, nezbyde vám, než zase jednou prokázat ale částečnou šikovnost svých rukou. Ale nebojte se, ani tentokrát se nejedná o nic složitého a nespitelného. Zároveň vám jeho úspěšné zvládnutí ušetří horkou chvilku při návratu z tábora při případném vysvětlování, jak je možné, že máte proříznutý batoh, spacák nebo nějaký ten ne zrovna levný kus tábornického oblečení.

T-53 Zhotov kožené pouzdro na nůž či sekeru.

Ano, úkolem správného pouzdra na nůž/sekeru je hlavně ochránit před poškozením ostatní věci v batohu, které s nimi mohou přijít do styku. A ovšemže i naopak – neztupíte je třeba o ešus anebo o nějakého toho trilobita, kterého jste na výpravě našli a bez nahlášení orgánům ochrany přírody jej hrdě pašujete domů 😊

Předložím vám zde návod na výrobu pouzdra na sekeru. V případě nože je postup velmi podobný a nijak zásadně se neodlišuje. Tak tedy – kromě dostatečně

ně pevné kůže (nemáte-li vlastní zásobu, požádejte jako obvykle vedení kmene, v erárních zásobách se jistě nějaký vhodný kousek najde) si připravte i tvrdší papír, fixu, nůžky, pevnou nit/dratev, jehlu, šídlo a patentní cvok. Sekeru položte na papír a obkreslete její tvar, potom ji zrcadlově převraťte dle v obrázku naznačené osy A a obkreslete znovu. Nyní sekeru pře-

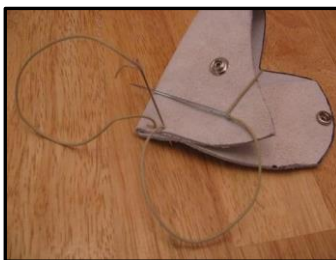
vraťte dle osy B, abyste mohli přikreslit i šířku jejího hřbetu. Jinak by bylo pouzdro příliš úzké a sekera by se vám do něj nevešla. Dále je třeba počítat také s určitou „vůlí“, která padne na sešití – přidáme tedy cca 1 cm široký okraj podél ostří sekery. A v neposlední řadě musíme myslet i na to, že obal bude třeba po uložení sekery zapnout, takže přikreslíme i budoucí klopu. Výsledná šablona tedy bude vypadat zhruba tak, jak je ukázáno na obrázku vpravo. Můžeme ji tedy

vystřihnout a dle známého hesla „dvakrát měř a jednou řež“ ji pro jistotu ještě přiložíme na sekeru a vyzkoušíme, zda její velikost vyhovuje a máme dostatečnou rezervu i na sešití. Pokud je vše v pořádku, obkreslíme nyní šablonu na kůži a následně budoucí pouzdro vystřihneme nebo vyřízneme řezákem....hlavně opatrně 😊

Přichází fáze šití. Protože nepředpokládám, že byste se dostali k sedlářskému šicímu stroji, budete si muset vystačit se šídlem, kterým si vždy předpíchnete díрку, a s jehlou s dostatečně velkým ouškem, abyste jím provlékli silnější režnou nit nebo lépe ševcovskou dratev. Vystřiženou kůži přehneme dle osy A, jak byla naznačena na prvním obrázku, a po hřbetu sekery (osa B tamtéž)

ji po rubu sešijeme. Podél ostří sekery můžeme už obal sešít po líci, pro větší pevnost spoje jej doporučuji prošít nadvakrát, tedy nejprve shora dolů a poté znovu zdola nahoru. Jakmile máte hotovo, můžete připevnit spínací cvok. Jistě netřeba opět připomínat, že bude jistě lepší vyzkoušet polohu obou dílů cvoku nejdříve „nasucho“, než abyste si na závěr celou práci pokazili tím, že se při pokusu o zapnutí protilehlé díly prostě nepotkají.

Těm trpělivým, kteří se tohoto orlího pera nezalekli a právě dokončili svůj nový obal, nezbyvá než gratulovat k další splněné zkoušce při jejich výstupu na horu a k získaným prémiovým bodům do javorové nažky!

Sg. Ostříž

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Mezigenerační souznění? Během návštěvy policejního muzea navázal náš náčelník přátelství s příslušníkem prvorepublikového četnického sboru a dle slov našich agentů bylo téměř hmatatelně cítit, jak mezi oběma zmiňovanými vzniká vztah plný vzájemného respektu a uznání. Při MIČKINIKWOVĚ vyprávění o nelehkých nočních hlídkách na našich táborech jeho posluchači doslova ztuhly rýsy a ani nedutal. Nepromluvil ani při líčení drsných podmínek panujících na našich historických zimních táborech, dokonce dokázal ovládnout emoce a zachovat mlčení i při poslechu vyprávění o psy-

chickém vypětí, které náčelník prožíval při nesčetných pokusech dnes již bývalého člena Hobita o splnění OP 10-10-10. Bohužel, tento postoj pak sveřepému četníkovi vydržel i tehdy, když s ním náčelník vedl rozhovor (pohříchu tedy spíše monolog) pro náš kmenový časopis. Ten tedy prozatím otisknout nemůžeme. Chystáme ovšem rozsáhlou fotogalerii jeho služebních vyznamenání, jejichž výměnu za kmenové placky s ním MIČKINIKWA předjednal – na dotaz na možnost směny totiž též neřekl zhola nic a jak známo, kdo mlčí, ten souhlasí!

Učiněná dobrota Vrabčák.... Mezinárodní pomoc nabídl člen rodu Káňat dvěma vyhladovělým cizinkám v centru Prahy. Holandská bezdomovkyně Eidde už hlady doslova šilhala, o mnoho lépe na tom nebyla ani její řecká parťačka Atakirus. Do obou nešťastnic tak v mžiku zajely nejen Vrabčákovy pirohy, leč postupně i papírový tácek, umělohmotný příbor, Vrabčákova kožená obuv, Vrabčákovo somradlo a nakonec....viděl někdo od výjezdu do Prahy samotného Vrabčáka????!!!! Případné náhodné svědky celého incidentu prosíme o poskytnutí cenných informací v redakci našeho měsíčníku.

- ŠATAZPRAS -

Z HISTORIE KŮRY....

... ZIMNÍ TÁBOR 2005

Když mi vždycky na začátku měsíce přijde na e-mail Březová kůra, vždycky ji přelouskám ještě během rána. Jsem rád, že má pořád časopis tak vysokou úroveň, a tak jsem se i já rozhodl přispět svojí troškou. Počínaje tímto číslem, vyberu pro Vás vždy nějaký zajímavý článek ze staršího čísla Březové kůry, abychom mohli zavzpomínat, jak v dobách, kdy někteří z Vás nebyli ještě na světě, naše akce vypadaly.

A protože zima už pomalu končí, rozhodl jsem se vybrat zajímavě napsaný článek OHIYESY o jediném zimním táboře, který jsem zažil. Zažili jsme noční sáňkování na smrtáku, výlet na sněžnicích, poprvé jsem ochutnal bramboráky s povidly (díky OHIYESO ☺) nebo nám přehořel při bourání stanu provázek držící tyče a celý stan nám spadl do ohně. Cítit kouřem jsme pak byli ještě dalších 14 dní ☺. Zimák se uskutečnil v roce 2005 na tradičním místě ve Štítech a je to jeden z nejsilnějších zážitků, na které z činnosti vzpomínám.

Pobyt v udírně okem uzenače aneb o tom, jak skupina starců dokonale využena byla

Dne 27. prosince léta Páně roku dvoutisícipátého se vydala skupinka přestarších bojovníků do Štítů, kde se chystala přenocovat do 30. prosince v týpí, kterému požehnání dal a následně celé akci WAGAMED SAGAMOR OHIYESA osobně! Z nádraží vyrazila (již bez francouzských holí a berlí) část účastníků v čele s naším degandawidou WAO-

PEM do Štítů. Zbytek si zvolil pro své pohodlí pohodlnější cestu autem (OHIYESA, Tarzan) či dorazil s pozdní hodinou odpolední (Stopař, Pete, Štěně), nebo dokonce ve večerních hodinách (Apsi).

Týpí postaveno bleskurychle bylo, škoda že OHIYESA se zbytkem seniorů v lese byl, jinak by jistě se stopkami v rukou stavbu na čas do orlího pera stopoval. Po nanošení chvojí, jenž nám za postýlky bylo, jsme rozdělali oheň a vesele se zubili, jak je nám teplo od ohně i kouře.

Chutné špagety pod dozorem Apsiho uvařené jsme protézami přezývali a dali se do vyprávění činnosti našich oddílů, podotýkám, že Apsi byl zástupce zlínských skauto-woodcrafterů a Štěně s Petem za jablonecké skauto-woodcraftery. Večerní klid byl přerušen Kolouchem, jenž nám se svou paní (alespoň doufám, že jeho paní byla)

krásné sněžnice přines a k vyzkoušení zapůjčil. *(Tato věta zní hrozně, ale mně se ji nechtělo pozměnit – dodatek autora; pozn. red.: nakonec trochu pozměněna přeci jen byla, protože jinak vůbec nedávala smysl 😊).*

Večerní program se v klidu chytrých hádanek linul a okolo desáté večerní jsme se ke spánku ulehli. Celou noc jsme drželi hlídky u ohně, aby nám nebyla zima, dle mého názoru to byla chyba, neboť jsme nezažili opravdový ZIMNÍ tábor.

Ranní budíček doprovázel křik OHIYESY a jeho odpočítávání jedné minuty, stihli onu minutu všichni a my se venku do nahých poloviček těl svlékli a oddávali se

zimní zimě a zdravým cvikům. Snídani jsme rychle zhlkli – ještě dokonce zbylo (nevidané) a obuti ve sněžnice jsme, bohužel bez WAOPEHO, který se k hlídání týpí svolil, vyrazili na Lázek, místní velehoru. Po cestě jsme zažili spoustu legrace, neboť se téměř každému ozvalo revma, a po šesti kilometrech dorazili na Lázek. Zde jsme

vypili vrcholový čaj a opět na zpáteční cestu se vydali. V místní domorodé osadě jsme byli pohoštěni Tarzanovými koblihy (REKLAMA: na leštinské nemají ani zdaleka) a opět šlapali nazpátek. Při příchodu do tábořiště jsme byli uvítáni WAOPEM, který pro nás oběd připravil – palačinky.

Odpolední klid byl stráven poklidnou sháňkou po dřevě na noční topení. Jelikož slunce neúprosně zapadalo za obzor, chopili jsme se svých samohybů – sáněk, bobů a jednoho pekáče a odebrali se na SMRŤÁK! Naneštěstí k žádné nehodě nedošlo, sem tam pouze někdo ze saní spadl a byl smeten saněmi za ním jedoucými či skončil v husté sněhové závěji podél tratě. Pozoruhodné byly pokusy založit lesní požár některých jedinců najíždějících na kameny a to tím, že vyvolávali jiskry svými saněmi. Po nočním sáňkování jsme se odebrali do týpí, kde jsme večeri snědli a ke spánku se uložili. Pozoruhodný nápad nastavit na telefonu budík v časových intervalech na buzení pro přiložení ohně byl svěřen Tarzanovi, avšak ejhle! Doma nechané naslouchátko se stalo osudné celému osazenstvu, které místo budíku budilo Tarzana a ne budík Tarzana, neboť Tarzan spal jako miminko.

Ranní budíček byl opět doprovázen řevem OHIYESY a rozcvíčkou do půl těla, při rozcvíčce nás ovšem opustil všemi milovaný a všemi mastmi mazaný Stopař, který spěchal domů za neurčeným cílem (že by chlebičky, cukroví a maminka?). Po snídani se část vrhla na nošení a zpracování dříví z lesa na topení, mezitím OHIYESA a baron von Mlčímeček původem ze Zvole, se vrhli na stavbu sauny. Čas kvapil a topení pomalu přibývalo a sauna rostla. Ještě před obědem bylo vše hotovo a my se oddali chutnému jídlu z kuchyně WAOPEHO a dočasněmu nic nedělání, neboť jsme čekali, až se sauna vyhřeje. Zhruba po dvou falešných poplaších jsme se převlékli do bederek či plavek a úprkem se vříteli do sauny, právě při onom přechodu zazněla od bosého TATEYOPAHA památná věta: Ono

to do nohou ani nestudí. Za chvíli jsme se mohli přesvědčit o opaku. Chvilé strávená v sauně byla požitkem, jakmile jsme vyběhli ven, byli jsme poměrně velkou změnou klimatu zaskočení (jestliže vám někdo dnes řekne, že bylo ochlazení ve sněhu prima, tak mu nevěřte, řvali všichni a některým téměř zimou vypadla protěza). Při

sušení v týpí nás navštívil MIČKINIKWA a později pár hostů, mezi něž patřil dávný člen Marvin se svojí rodinkou a později Sokol se svým tatškou. K večeři udělané bramboráky chutnaly všem, ten, kdo si na ně nedal povidla, si to u OHIYESY zkazil, neboť nemůže být bramboráků bez povidel, (tímto chválím Štěně, která si je všechny pěkně poctivě namazala, pravda, našli se jedinci, kteří si je s povidly dali též, ty ale nepočítám, neboť si mohli recept od OHIYESY již dávno zjistit!)

Poté, co MIČKINIKWA odjel, jsme ulehli do svých pelechů. Ráno jsme se vzbudili o něco časněji, neboť nás čekalo uklízení tábořiště. Musím uznat, že takto rychle sbalené týpí jsem ještě nikdy neviděl, neboť co čert nechtěl, přehořel nám provaz držící tyče pohromadě, naštěstí se nic týpí nestalo, zato chudáka OHIYESU jedna tyč knokautovala. Stačilo pouze odnést věci k cestě, kde byly vyzvednuty samohyby a jejich osádkami, a my se v poklidu vytratilí do svých domovů. Tak, zatlačte v oku slzu dojetí nad tímto slzavým vyprávěním a příští zimní tábor jedte s námi! Seznam všech uzenáčů: WAOPE, TATEYOPAH, OHIYESA, Tarzan, Dráček, Mlčím, Stopař, Apsi, Štěně, Pete.

S požehnáním samotného Mohameda napsal OHIYESA

Pro BK vybral Sg. Drak

FOTOSNÍMKY Z DÁVNÝCH DOB

Fotografie zachycuje klan Modré želvy v roce 1991. Všimněte si poctivých dřevěných doma vyrobených lakrosek a stylového oblečení! Zleva: Sony, Chlup, Diplomát (SKANIATARIO), MIČKINIKWA, Agitan a vetřelec Veverčák.

Vskutku raritní momentka z šavanské exkurze v kravině, kde tehdy pracoval šaman kmene TOKEITO.

Členové klanu Modré želvy se vydali vyčistit řeku Sázu. V popředí dvoukolák naložený sesbíranými „poklady“, za ním zleva Sony, Chlup, ? a Komár

Další z brigád na pomoc přírodě, zřejmě rok 1991. Šavani se vydali sázet stroměčky do lesní školky. V popředí můžete rozeznat Anděla, který o několik let později získal lesní jméno WABLAUTANAGA.

Na fotce z roku 1992 právě zdolává dlouholetý šavanský bojovník Číro (další ze silné zvolské základny našeho kmene) lakrosový slalom v rámci letního tábora na tradičním místě ve Štítech.

Dnešní poslední fotografie zachycuje kluky z Modré želvy v Toulcových Maštalích. Na fotce je také maminka našich nováčků IQ a Viktorky. Copak asi Chlupovi a Komárovi vypráví? 😊

HRSTKA VTIPŮ

...dnes dětské moudrosti....

U večere se chlubí Pavlík tatínkovi: „Tati, zbavil jsem babičku zlovyku, už si nekouše nehty!“ „To jsi hodný kluk, a jak se ti to povedlo?“ „Zakopal jsem jí zuby na zahradě!“

„Mami, je pravda, že když někdo umře, zbyde z něj jen prach?“ „Ano, to je pravda Pepíčku.“ „Mami, tak to mi někdo umřel pod postelí!“

Pepíček přiletí domů a volá: „Mami, mami, koupíš mi kolo?“ „Ne, je to moc drahé!“ „Ach jo, a nechceš si se mnou hrát aspoň na maminku a na tatínka?“ dál žadoní kluk. „To bychom mohli.“ souhlasí máma. „Tak se obleč, mamko, jdeme koupit malému kolo!“

„Tati je pravda, že mrkvička je zdravá na oči?“ Ptá se malý Honzík. „Samozřejmě, Honzíku.“ „Tak proto jsem ještě neviděl králíka s brýlemi!“

„Dědečku, máš ještě všechny zuby?“ „Bohužel, Milánku, už nemám.“ posteskně si děda. „To je dobře, tak mi tady na chvíli, prosím tě, podrž čokoládu.“

Malý Vašík potká na schodech sousedku a povídá jí: „Vy jste úplně, jako z pohádky, paní Malinová.“ „Vážně, Vašíku? To jsi mě tedy potěšil. A z jaké?“ ptá se polichocená sousedka. „Z té o ježibabě.“

„Slávku, co jsi koupil mamince k narozeninám?“ ptá se spolužák svého kamaráda. „Kopačák.“ „To je dobrej dárek, ale tvoje máma přece nehraje fotbal?“ „To ne, ale ona mi taky k narozeninám dává knížky!“

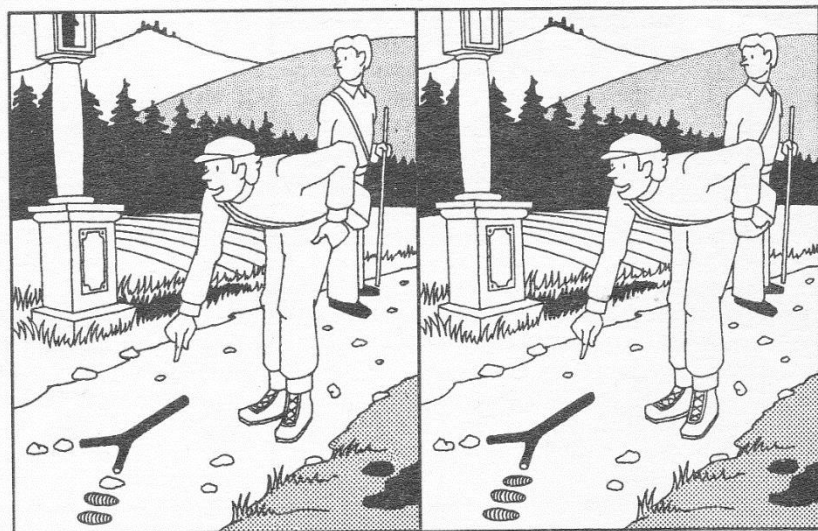
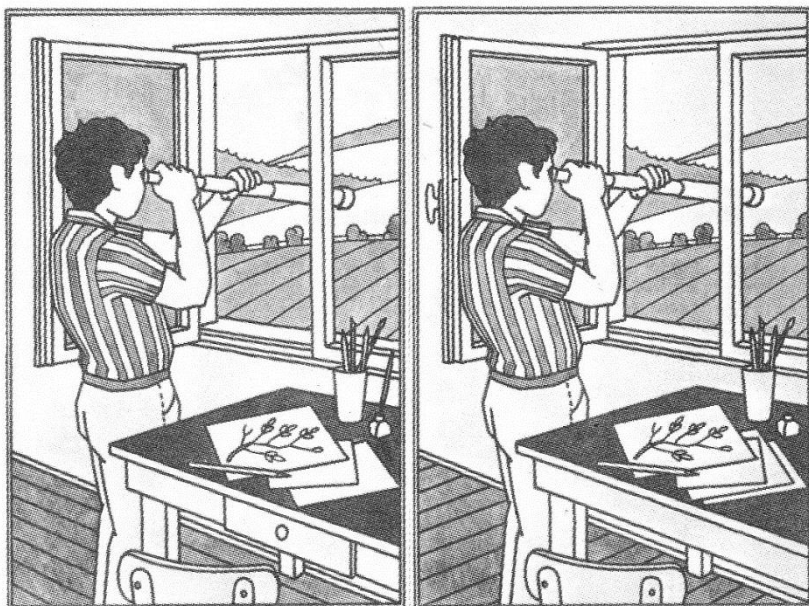
„Tati, máš dobrou paměť na obličej?“ ptá se Vendelín tatínka. „Mám, proč to chceš vědět?“ „No, že se ti to bude hodit, protože jsem právě tenisákem rozbil tvoje zrcadlo na holení.“

Ve třídě před začátkem vyučování se chlubí Pěťa: „Dneska jsem ušetřil třicet korun, protože jsem běžel za autobusem!“ Pepíček ho ale hned zchladí: „Nic moc, kdybys běžel za taxíkem, ušetřil bys minimálně stovku!“

TIKI - TOM

NAJDI S ROZDÍLŮ

OMALOVÁNKY PRO NAŠE NEJMLADŠÍ

JAVOROVÁ NAŽKA ÚNOR 2018

Bodování starších

1. místo	boj. Sasanka	284 bodů	Káňata	100% docházka
2. místo	boj. Koloušek	250 bodů	Káňata	100% docházka
3. místo	Va. Veverka	230 bodů	Ledňáčci	
4. místo	Va. Sedmikráska	217 bodů	Káňata	
5. místo	hl. Vrabčák	208 bodů	Káňata	100% docházka
6. místo	boj. Dela	186 bodů	Ledňáčci	
7. místo	boj. Kajda	170 bodů	Ledňáčci	
8. místo	hledač Vločka	156 bodů	Káňata	
9. místo	hledač Kecalka	150 bodů	Káňata	
10. místo	boj. Lasička	144 bodů	Medvědi	
11. místo	boj. Liška	106 bodů	Medvědi	
12. místo	hledač IQ	101 bodů	Medvědi	
13. místo	Ga. Čača	86 bodů	Ledňáčci	
14. místo	hledač Viktorka	84 bodů	Medvědi	
15. místo	Va. Surikata	78 bodů	Káňata	
16. místo	hledač Štěpán	74 bodů	Medvědi	
17. místo	hledač Čivava	23 bodů	Ledňáčci	

Bodování mladších

1. místo	hledač Dyno	61 bodů	Hadi
2.-3. místo	hledač Větvíčka	58 bodů	Koníci
2.-3. místo	hledač Luky	58 bodů	Hadi
4. místo	hledač David	57 bodů	Hadi
5. místo	hledač Koukálék	54 bodů	Hadi
5. místo	hledač Mrkvička	53 bodů	Koníci
6.-7. místo	hledač Nelča	49 bodů	Koníci
6.-7. místo	hledač Maty	49 bodů	Hadi

JAVOROVÝ LIST ÚNOR 2018

Bodování rodů starších

1. místo	rod Káňat	191,9 b.
2. místo	rod Ledňáčků	139,0 b.
3. místo	rod Medvěďů	101,8 b.

Bodování rodů mladších

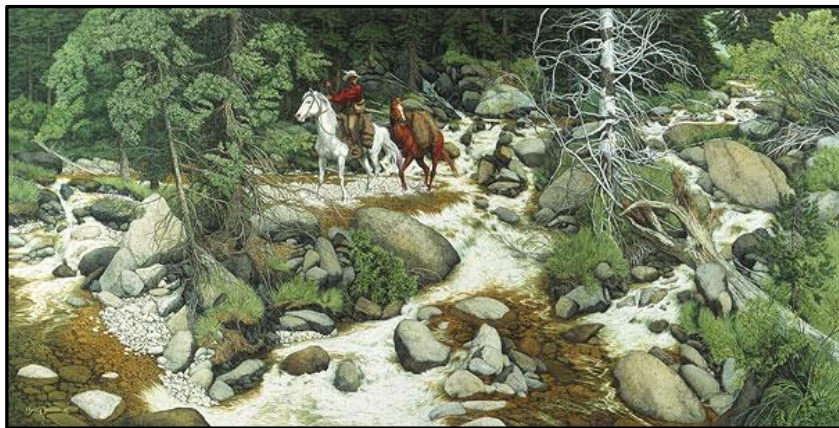
1. místo	rod Hadů	55,8 b.
2. místo	rod Koníků	53,3 b.

KVÍZ PRO PILNÉ ČTENÁŘE

Stalo se již tradicí, že poctivý čtenář z kruhů šavanských dostává na tomto místě možnost vylepšit své bodové konto a vyšvihnout se tak v celkovém pořadí javorové nažky nad své méně pilné až lenivé kamarády 😊 Ani toto číslo Kůry není výjimkou, opět na vás vykukuje až 30 prémiových bodíků, pro jejichž získání vám stačí rozlousknout záludnou pěti otázek. Jako vždy naleznete všechny odpovědi na stránkách tohoto časopisu. Pak už stačí jen zaslat správné odpovědi naší podnáčelnici (**Edita.Riff@seznam.cz**), případně jí je předat osobně. Směle do toho!

- 1) Jak zní jméno a příjmení zakladatele čs. woodcraftu?
- 2) Jakým anglickým názvem se označuje „hlavní kapela“ na pow-wow?
- 3) Který oddíl stál za vznikem památeční mohyly na Ivančenkách?
- 4) V rámci které organizace působí oddíl Tuláci Olomouc?
- 5) Jakou nezvyklou gurmánskou specialitu servíroval OHIYESA nebohým soukmenovcům k večeři na zimním táboře 2005? 😊

(Mimo soutěž si stejně jako v minulých číslech můžete otestovat váš postřeh na dalším z obrázků Bev Doolittle. Tentokrát obrázek skrývá 17 důmyslně zamaskovaných obličejů. Najdete je všechny?)

OBSAH 266. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sg. Ostříž)	str. 2
Drobky z činnosti kmene (Sa. MIČKINIKWA)	str. 3-4
Indiánský den + skautská akademie (Va. Surikata)	str. 5
Výprava do Stínadel (Va. Sedmikráska)	str. 6-7
23. české pow-wow (Sg. Eddie)	str. 8-9
Co je vlastně pow-wow? (Sg. Ostříž)	str. 10-11
Kam se poděly junácké oddíly? (Sa. MIČKINIKWA)	str. 12-15
Výstup na Ivančenu 2018 (Sa. MIČKINIKWA)	str. 16
Stoupání na horu (Sg. Ostříž)	str. 17-18
ŠATAZPRAS vyčenichal.... (Sg. Ostříž)	str. 19
Z historie Kůry....zimní tábor 2005 (Sg. Drak)	str. 20-23
Fotosnímky z dávných dob (Sa. MIČKINIKWA)	str. 24-25
Hrstka vtipů (Sg. Ostříž)	str. 26
Tiki-Tom (Sa. MIČKINIKWA)	str. 27
Najdi 5 rozdílů (Sa. MIČKINIKWA)	str. 28
Omalovánky pro naše nejmladší (Sg. Ostříž)	str. 29
Javorová nažka + javorový list (Sg. Eddie)	str. 30
Kvíz pro pilné čtenáře (Sg. Ostříž)	str. 31

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 603 414 859 (Ostříž)

Náčelník kmene: mickinikwa@seznam.cz, tel. 733 741 619 (MIČKINIKWA)

Webové stránky kmene: www.shawnee.cz

Kdo jsme?

Regionální společenství chlapců a děvčat od 5 do 99 let, které se hlásí k myšlenkám skautingu a woodcraftu a v rámci Midewiwinu ČR šíří junácký ekumenismus. Jsme oddíl-kmen, který si vybral své jméno podle severoamerických indiánů kmene Shawnee, česky tedy Šavani.

Naši činnost podporuje HNKZ Steel s.r.o., obec Zvole a město Zábřeh.

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 29.3.2018.